EBÛ TÂLİB HAZREC BİN ALİ

Cüneyd-i Bağdadî hazretlerinin talebelerinden. Kaynaklarda nerede doğduğu anlatılmamakla beraber, Hemedân yakınlarında dergâhının bulunduğu beldede vefât ettiği bildirilmektedir. Ebû Bekir Şiblî, Ebü'l-Hasan Ali bin Muhammed Müzeyyen, Ebû Abdullah-ı Hafîfle arkadaşlıkları vardı. Bağdâd, Şîrâz, İsfehan, Mekke, Medine ve Hemedân'a ziyâretleri oldu. Hemedân vâlisi Ebû Ali Varcî'den, kendisine talebeleriyle beraber kalabileceği bir dergâh yapmasını istedi. Vefâtına kadar orada kaldı. Abid ve zâhid olup, ömrünün her ânını Allahü teâlânın râzı olacağı bir işle geçirmeye gayret ederdi. Ömrü boyunca ilim tahsil edip, kalbinin kötülüklerden temizlenmesi için çalıştı. Talebelerine ilim ve Cehennem ateşinden korunma yollarını öğretti. Çok talebe yetiştirdi. Şöhretten kaçardı. Tanındığı yerden ayrılır, övülmekten hoşlanmazdı.

Ebû Abdullah-ı Hafif anlatır: "Ebû Tâlib Hazrec bin Ali hazretleri, Şîrâz'a gelmişti. Mi'desi ağrıyordu. Oranın ileri gelenleri Şeyh'in hizmetini bana havale ettiler. Her gece onaltı-onyedi defa kalkardı. Bir gece oturuyordum. Vakit bir hayli ilerlemişti. Uyku bastırınca uyuya kalmışım. Şeyh beni çağırmış, ikinci çağırışında kalkıp hizmetine koştum. Bana "Ey çocuk, benim gibi mahlûkun hizmetini doğru dürüst yapamıyorsun, Yaradan'ın hizmetini nasıl yapacaksın?" buyurdu.

Yine Ebû Abdullah-ı Hafif anlatır: “Ebû Tâlib Hazrec, Şîrâz’da sohbetini dinlemek için toplananların yanına geldi. Üzerindeki elbise çuvaldandı. Elinde de bir âsâ vardı. Ben de yanındaydım. Cemâate: “Size ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Ben günahlar içinde çırpınan bir günahkârım” dedi ve ağladı. Yanındakileri de ağlattı. Meclisi feryâd ve çığlıklarla doldu. Şîrâz’ın insanları O’nu çok sevip, ayak bastığı toprağı hastalara şifâ diye topladılar. O, bu sevgiyi reddetti. Onların gözünden düşecek bir hareket yaptı. Herkes ondan yüz çevirdi. Hiç kimse ona iltifât etmez oldu. Oradan İsfehan’a gitti. Giderken Ali bin Sehl İsfehânî’ye O’nun üstünlüğünü belirten bir mektûb yazıp verdim. O, İsfehan’da Ali bin Sehl ile görüşmedi. Hemedan’da vâli Ebû Ali Varcî ile görüştü. Vâli ihtiyâcını sordu. O da, “Falan yerde bana bir dergâh yap” dedi. Orası yapılınca, binayı siyaha boyayıp, kendisi de siyah elbise giydi. Vefâtına kadar orada oturdu.”

---

1) Nefehât-ül-üns sh. 293